

UCHWAŁA NR VII /59 / 2019
RADY POWIATU SŁUPSKIEGO
z dnia 26 marca 2019 r.

**w sprawie uznania się za organ niewłaściwy do rozpatrzenia skargi na dyrektora
Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku
i wskazania organu właściwego do rozpatrzenia sprawy**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511) oraz art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1.1. Rada Powiatu Słupskiego uznaje się za organ niewłaściwy do rozpatrzenia skargi na dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku. Organem właściwym do zbadania zarzutów kierowanych pod adresem dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku jest Wojewoda Pomorski oraz sąd powszechny. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Słupskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jan Olech

UZASADNIENIE
do uchwały Rady Powiatu Słupskiego
w sprawie uznania się za organ niewłaściwy do rozpatrzenia skargi na dyrektora
Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku
i wskazania organu właściwego do rozpatrzenia sprawy

Dnia 6 lutego 2019 r. do Starostwa Powiatowego w Słupsku wpłynęła skarga na dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy dotycząca trybu i sposobu realizacji przez Powiatowy Urząd Pracy w Słupsku instrumentu rynku pracy w postaci refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, a także innych nieprawidłowości w działaniu Powiatowego Urzędu Pracy.

Zgodnie z art. 231 kpa, jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

W świetle art. 46 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy starosta z Funduszu Pracy może: zrefundować podmiotowi prowadzeniu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7. w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 w/w ustawy:

1. Do zadań wojewody w zakresie polityki rynku pracy należy sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań wykonywanych przez marszałka województwa lub starostę, wojewódzkie lub powiatowe urzędy pracy oraz inne podmioty, zwane dalej „jednostkami kontrolowanymi”, w szczególności w zakresie:

- 1) sposobu prowadzenia przez urzędy pracy usług rynku pracy, o których mowa w art. 35;
 - 1a) realizowania przez podmioty, którym udzielono akredytacji, zobowiązań wynikających z ustawy oraz umowy akredytacyjnej,
- 2) spełnienia wymogów kwalifikacyjnych określonych dla dyrektorów i pracowników urzędów pracy;
- 3) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu Pracy;

- 4) prawidłowości zlecenia realizacji zadań i usług rynku pracy lub zlecenia działań aktywizacyjnych;
- 5) kontroli realizacji innych zadań, wynikających z ustawy, wykonywanych przez samorząd terytorialny lub inne podmioty.

W świetle art. 111 ustawy wojewoda sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 10 ust. 1. w szczególności przez:

- 1) badanie dokumentów i danych niezbędnych do sprawowania nadzoru lub kontroli;
- 2) wykonywanie niezbędnych do celów nadzoru lub kontroli odpisów, wyciągów z dokumentów lub kserokopii oraz zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;
- 3) przeprowadzenie oględzin obiektów i pomieszczeń oraz obserwację przebiegu czynności objętych nadzorem lub kontrolą;
- 4) żądanie od pracowników kontrolowanej jednostki udzielania informacji w formie ustnej i pisemnej w związku z czynnościami nadzorczymi lub kontrolnymi;
- 5) wzywanie i przesłuchiwanie świadków;
- 6) zwracanie się o wydanie opinii przez biegłych i specjalistów w zakresie rynku pracy.

Zgodnie z art. 113 ustawy:

1. Wojewoda w wyniku przeprowadzonych przez zespół inspektorów czynności, o których mowa w art. 111 może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia, pouczenia oraz może zgłaszać uwagi i wnioski.
2. Jednostka kontrolowana może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń, uwag i wniosków, zgłosić do nich zastrzeżenia.
3. Wojewoda ustosunkowuje się do zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.
4. W przypadku nieuwzględnienia przez wojewodę zastrzeżeń jednostka kontrolowana w terminie 30 dni jest obowiązana do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń, uwag i wniosków.
5. W przypadku uwzględnienia przez wojewodę zastrzeżeń jednostka kontrolowana w terminie 30 dni jest obowiązana do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń, uwag i wniosków, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.
6. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w realizacji zadań ustawowych, w szczególności stosowania standardów usług rynku pracy przez wojewódzki lub powiatowy urząd pracy, wojewoda, niezależnie od przysługujących mu innych środków, zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach odpowiednio marszałka województwa lub starostę.
7. Marszałek województwa lub starosta, do którego skierowano zawiadomienia o stwierdzonych istotnych uchybieniach, jest obowiązany powiadomić wojewodę o podjętych czynnościach w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o stwierdzonych uchybieniach.

Ponadto w świetle art. 115 w/w ustawy za brak realizacji zaleceń wojewody oraz za niewłaściwe stosowanie standardów usług rynku pracy wojewoda może wymierzyć karę pieniężną w drodze decyzji administracyjnej.

Po przeanalizowaniu korespondencji między skarżącym, a Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz po wyjaśnieniach dodatkowych dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy i opinii radcy prawnego wynika, że wszystkie rozpatrywane zarzuty dotyczące działalności Urzędu Pracy były zawarte również we wcześniejszej skardze z dnia 9 listopada 2018 r. skierowanej przez skarżącego do Prezesa Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej Pana Mateusza Morawieckiego, przekazanej do rozpatrzenia Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 10 grudnia 2018 r. W dniach 29 – 30 stycznia Wojewoda Pomorski przeprowadził kontrolę w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku. Pismem z dnia 6 lutego 2019 r. znak PS-V.1410.3.2018/2019.ZC Wojewoda Pomorski uznał przedmiotową skargę za bezzasadną. W powyższym świetle należy uznać, że skarga leży w kompetencji Wojewody Pomorskiego, z uwagi na wynikające z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uprawnienia nadzorcze i kontrolne tego organu. Co więcej, ustalono, że istota skargi dotyczy w przeważającej mierze kwestii cywilno – prawnych, do których rozpatrzenia władny jest sąd cywilny. Znajduje to swoje potwierdzenie także w treści dotychczasowej korespondencji skarżącego z Wojewodą Pomorskim jak też z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Ponieważ przedstawiona sprawa nie leży w kompetencji Rady Powiatu, Rada Powiatu zgodnie z art. 231 Kodeksu Postępowania Administracyjnego uznaje wskazanie Wojewody Pomorskiego jako organu właściwego do jej rozpatrzenia, jak też właściwego sądu powszechnego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jan Olech